

הכנסת העשרים וחמש

**יוזמים : חברי הכנסת צביקה פוגל
אופיר כץ**

פ/25/6455

**הצעת חוק בתי קברות צבאיים (תיקון – קבורה לחיילים שהתאבדו לאחר שירותם עקב הלם קרב),
התשפ"ו–2026**

1. תיקון סעיף 14 בחוק בתי קברות צבאיים, התש"י–1950¹, בסעיף 14, אחרי פסקה (7) יבוא:
" (8) מי שהתאבד לאחר שירותו הצבאי בשל הפרעה בתר-חבלתית (Post-Traumatic Stress Disorder), כהגדרתה בחוק הנכים (תגמולים ושיקום), התש"ט–1959 [נוסח משולב]², שנבעה מפעילות מבצעית או מפגיעת איבה במהלך שירותו."

דברי הסבר

חוק בתי קברות צבאיים, התש"י–1950 (להלן – החוק), מסדיר את הזכאות לקבורה צבאית ואת המעמד של מי שנפטרו עקב שירותם בצה"ל או בזיקה אליו. סעיף 14 לחוק מונה את המקרים בהם יוכר אדם כזכאי לקבורה צבאית, גם אם לא נפל במהלך שירותו הצבאי בפועל. לאחר מלחמת התקומה שפקדה אותנו, גוברת ההכרה הציבורית והמשפטית במחיר הנפשי הכבד שגובה השירות הצבאי, ובפרט מהשלכותיה של פוסט-טראומה הנגרמת כתוצאה מאירועים מבצעיים או מפגיעות איבה במהלך השירות הצבאי. חיילים משוחררים רבים מתמודדים לאורך שנים עם תסמיני הלם קרב, אשר לעיתים מובילים למצוקה נפשית קשה ואף לאובדנות. על אף הקשר הישיר שבין השירות הצבאי לבין מצבים נפשיים אלו, הדין הקיים אינו מעניק מענה מספק למקרים בהם חייל משוחרר או חייל מילואים שסיים את תקופת המילואים שם קץ לחייו כתוצאה ישירה מהיותו הלום קרב, והדבר גורם לפגיעה בכבודם של הנפטרים ובכבוד משפחותיהם. מוצע, אפוא, לקבוע שמי שהתאבד לאחר שירותו הצבאי עקב הלם קרב שנבע מפעילות מבצעית או מפגיעת איבה במהלך שירותו יוכר כזכאי לקבורה צבאית, בדומה למי שנפטר עקב פגיעות אחרות שנגרמו בשל השירות. תיקון זה מבטא הכרה ממלכתית באחריות המדינה כלפי חייליה גם לאחר שחרורם, ומבטיח יחס של כבוד, הוקרה ושוויון למשפחות החיילים והמילואימניקים ששילמו מחיר כבד על שירותם למען ביטחון המדינה.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
כ"ג בטבת התשפ"ו (12.01.2026)

¹ ס"ח התש"י, עמ' 258.
² ס"ח התש"ט, עמ' 276.